

stemmelse som den, der er foreslaaet under Nr. 10 til § 38. Dette gjælder jo naturligvis i mindre Grad om Forslaget til § 39; men den samme Betragtning maa dog for en væsentlig Deel komme til Anvendelse her. Jeg troer ikke, at man har Grund til at være nogen Frygt for, at Domstolene skulle tillægge Beruselse en utilbørlig Indflydelse ved Bedømmelsen af Tilregneligheds spørgsmål. Den Regel, som nu findes i Udkastets § 38, er ogsaa i dette Sted gjældende, og der er ikke, mig bekendt, forekommet noget Exempel paa — i alt Fald kun et enkelt —, at Domstolene ere komne til det Resultat, at Nogen har været i en beruset Tilstand af den Beskaffenhed, at Tilregnelighed aldeles udelukkes. I den overordentlig store Mængde af Domme, hvor det har været givet, at de Paagjældende have været berusede, og hvor det er blevet undersøgt, om de have været i den Grad berusede, at Tilregneligheden udelukkes, vil man finde, at i det overveiende Fleertal af Tilfælde er Spørgsmaalet besvaret benægtende. Det er kun ved en ganske særegen Combination af Omstændigheder, at der kan blive Spørgsmaal om, at Beruselse i og for sig skulde have fremkaldt en saadan Tilstand, at Tilregnelighed var udelukket, thi som oftest vil, naar en Beruselse har fremkaldt en saadan Tilstand, den Bedkommende have været ude af Stand til at foretage nogen Forbrudelse. Jeg føler mig overbevist om, at den samme Grundsetning ogsaa vil blive gjort gjældende, naar der bliver Spørgsmaal om at undersøge, hvilke Tilstande der i Henhold til § 39 skulle kunne bevirke Nedsættelse af en lovbestemt Straf. Forøvrigt skal jeg henlede Opmærksomheden paa, at det Endringsforslag, som er stillet ved denne Behandling under Nr. 11, og som gjentager det ved 2den Behandling fremkomne, maastee egentlig mere er stillet til Motiverne end til selve Paragraphen. Derfor der havde staaet i Paragraphen, at Beruselse skulde medføre Nedsættelse af Straffen, da kunde jeg forstaae, at der kunde opstaae Be-

tænkelighed mod en saadan Regel, og at man da vilde søge at faae den udslettet; men dette staaer der ikke, der er brugt almindelige Udtryk, som betegne visse givne Sjælstilstande, og at Domstolene, naar det gjælder om at undersøge, hvorvidt saadanne Sjælstilstande have været tilstede, som virkelig medføre Forringelse af Tilregneligheden, ville være yderst varsomme med ubenvidere at antage Beruselse for en saadan, anseer jeg for afgjort. Der vil vel kunne være Tilfælde, hvor Beruselse har fremkaldt en saadan Tilstand; men der vil være langt flere, hvor den ikke kan ansees for at have haft en saadan Virkning. Jeg tør endogstaa sige, at det vil være i de sjældneste Tilfælde, at der kan blive Spørgsmaal om, at den Tilstand, som er fremkaldt ved Beruselse, skulde kunne bevirke Nedsættelse i den lovbestemte Straf; men at Muligheden er der for, at en Nedsættelse kan bringes til Anvendelse i dette Tilfælde, anseer jeg for stemmende med Retfærdigheden. Jeg skal derfor paa det Indstændigste bede det ærede Thing i den Henseende at fastholde sin Afstemning ved 2den Behandling og altsaa forkaste de to her stillede Endringsforslag, saavel det under Nr. 10 som det under Nr. 11.

Jeg skylber ved samme Leilighed at give en Forklaring om et Par smaa Endringsforslag, som jeg idag har stillet; de angaae to ligefremme Feil, som tidligere ere oversete, og som allerede skrive sig fra Landstingets Redaction af Loven fra ifor. Det er nemlig blevet overset ved Forandringen af Paragraphtallene, at den tidligere Henvisning er bleven staaende. Naar der saaledes til § 54 er foreslaaet, at „§ 46“ skal forandres til „§ 48“, er dette netop, fordi den Paragraph, som i det oprindelige Udcast, der blev forelagt ifor, var § 46, nu er § 48. Ganste det Samme gjælder om det andet Endringsforslag til § 56; den Paragraph, som dengang var § 54, er nu § 55. Disse Endringsforslag ere altsaa kun Rettelser af Feiltagelser, som have indsnæget sig under Lovens Redaction.